Evrei

Epistola către Evrei

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:29:50

CAPITOLUL 1

1:1 În multe rânduri și în multe feluri, odinioară, Dumnezeu, după ce a vorbit părinților prin profeți,

1:2 la sfârșitul zilelor acestora, ne-a vorbit în Fiul, pe Care L-a stabilit moștenitor a toate, prin Care și veacurile † le-a făcut;

1:3 Care fiind strălucirea gloriei, și întipărirea Ființei Lui, susținând și toate prin discursul puterii Lui, prin Sine curățire făcând a păcatelor noastre, S-a așezat la dreapta Măririi în cele înalte;

1:4 cu atât de mult mai bun a devenit decât îngerii, cu cât a moștenit un Nume mult mai excelent decât ei.

1:5 Căci căruia i-a zis vreodată dintre îngeri? Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut. Și iarăși, Eu Îi voi fi drept Tată, și El Îmi va fi drept Fiu.

1:6 Iar când, la fel, aduce pe Cel Întâi-Născut în lumea locuită, spune, Și să I să se închine toți îngerii lui Dumnezeu.

1:7 Și în adevăr, despre îngeri spune, Cel ce face pe îngerii Lui duhuri, și pe servitori Lui publici flacără de foc.

1:8 Cu privire însă la Fiul, *spune*, Tronul Tău Dumnezeule, *e* în veacul veacului. Un sceptru de integritate *e* sceptrul împărăției Tale.

1:9 *Tu* ai iubit dreptatea și ai urât nelegiuirea; de aceea Te-a uns Dumnezeu, Dumnezeul Tău, cu undelemn de veselie † mai presus de tovarășii Tăi.

1:10 Și Tu, din începuturi, Doamne, pământul l-ai întemeiat, și lucrările mâinilor Tale sunt cerurile.

1:11 Ele vor pieri, Tu însă rămâi; și toate ca o haină se vor învechi.

1:12 Și ca pe un veșmânt le vei înfășura, și vor fi schimbate; Tu însă Același ești, și anii Tăi nu se vor sfârși.

1:13 Și față de care dintre îngeri a zis vreodată, Șezi la dreapta Mea până când voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut al picioarelor Tale?

1:14 Nu sunt toți duhuri slujitoare, în slujbă fiind trimise, pentru cei ce urmează să moștenească salvarea?

1:2 † sau: lumile, veșniciile
1:9 † DEX: mare bucurie

CAPITOLUL 2

2:1 De aceea trebuie ca mult mai mult noi să dăm atenție celor ce le-am auzit, ca nu cumva să alunecăm alături.

2:2 Căci dacă cel prin îngeri spus cuvânt a devenit statornic, și orice încălcare și neascultare a primit o dreaptă răsplătire,

2:3 cum vom scăpa noi o asemenea † salvare neglijând? Care, originea luându-și *din* cele spuse prin Domnul, prin cei ce *L*-au auzit, în noi a fost confirmată;

2:4 mărturisind împreună cu ei Dumnezeu, prin semne cât și *prin* miracole, și felurite lucrări de putere, și ale Duhului Sfânt împărțiri *de daruri*, după a Lui voință.

2:5 Căci nu îngerilor a supus lumea locuită ce va să fie, despre care vorbim.

2:6 A mărturisit însă undeva cineva spunând, Ce este omul ca să-ți amintești de el, sau fiul omului ca să-l cercetezi?

2:7 L-ai făcut mai prejos cu foarte puțin decât îngerii, cu glorie și onoare L-ai încoronat și l-ai stabilit peste lucrările mâinilor Tale;

2:8 toate le-ai supus sub piciorele Lui. Căci atunci când Îi supune, Toate, nimic nu Îi lasă nesupus. Acum însă, încă nu vedem că Lui toate *Îi* sunt supuse.

2:9 Dar, cu foarte puțin decât îngerii, fiind făcut mai prejos, *Îl* vedem pe Isus, datorită patimii morții, cu glorie și onoare încoronat, ca prin harul lui Dumnezeu, pentru fiecare *om* să guste moartea.

2:10 Căci se cuvenea ca El †, pentru Care *sunt* toate, și prin Care *sunt* toate, pe mulți fii la glorie aducând, să desăvârșească pe Conducătorul salvării lor prin suferințe.

2:11 Căci și Cel ce sfințește, și cei sfințiți, dintr-Unul *sunt* toți, pentru care motiv nu Se rușinează frați să-i cheme,

2:12 spunând, Voi face cunoscut Numele Tău fraților Mei; în mijlocul adunării Îți voi cânta laudă.

2:13 Și iarăși, Eu † Mă voi încrede în El. Și iarăși, Iată, Eu și copiii pe care Mi *i*-a dat Dumnezeu.

2:14 Întrucât deci copiii au participat la carne și la sânge, și El în același fel a luat parte la acestea, ca prin moarte să neutralizeze pe cel ce are forța morții, adică pe diavolul,

2:15 și să elibereze pe toți aceia care prin frica morții, pentru toată viața, legați erau în robie.

2:16 Căci cu siguranță, nu îngerilor le vine în ajutor, ci seminței lui Avraam *îi* vine în ajutor.

2:17 De aceea a trebuit ca în toate fraților *Lui* să fie făcut asemenea, pentru ca milos Să devină și credincios Mare Preot *în* cele privitoare la Dumnezeu, pentru a ispăși păcatele poporului.

2:18 Căci, în ce a suferit El Însuși, fiind ispitit, poate pe cei ispitiți să-*i* ajute.

2:3 † așa de mare
2:10 † sau: pentru El
2:13 † lit: voi fi încrezându-Mă

CAPITOLUL 3

3:1 De aceea frați sfinți, ai chemării cerești părtași, luați aminte la Apostolul și Marele Preot al confirmării noastre, Hristos Isus,

3:2 Care e credincios Celui ce L-a rânduit, cum și Moise în toată casa Lui.

3:3 Căci de mult mai multă glorie Acesta decât Moise a fost găsit demn, după cum mai multă demnitate are decât casa Cel ce pregătește în întregime † casa †.

3:4 Căci orice casă e pregătită în întregime de cineva, Cel însă toate pregătind în întregime *e* Dumnezeu.

3:5 Și Moise, în adevăr, *a fost* credincios în toată casa Lui, ca slugă, spre mărturie a celor ce aveau să fie zise.

3:6 Hristos însă ca Fiu peste casa Lui, a cărui casă suntem noi, dacă în adevăr, libertatea mărturisirii și mândria † speranței, până la sfârșit, statornic *le* ținem cu tărie.

3:7 De aceea, după cum zice Duhul Sfânt, Astăzi dacă glasul Lui *îl* auziți,

3:8 nu împietriți inimile voastre ca în întărâtare, ca în ziua ispitirii în pustie,

3:9 unde M-au ispitit părinții voștri, M-au pus la încercare, și au văzut lucrările Mele patruzeci de ani.

3:10 De aceea am fost scârbit de generația aceasta, și am zis, Întotdeauna ei rătăcesc cu inima, și ei nu cunosc căile Mele;

3:11 astfel am jurat în urgia Mea, Nu vor intra în odihna Mea.

3:12 Luați seama, fraților, ca nu cumva să fie în cineva din voi o inimă răufăcătoare de necredință, în *faptul de* a se depărta de Dumnezeul cel viu.

3:13 Ci îndemnați-vă voi înșivă în fiecare zi, atâta vreme cât Astăzi, se zice *încă*, ca să nu se împietrească vreunul dintre voi prin vreo înșelăciune a păcatului.

3:14 Căci părtași ați devenit ai lui Hristos, dacă într-adevăr, începutul credinței † până la sfârșit statornic *îl* țineți cu tărie,

3:15 întrucât s-a spus, Astăzi dacă glasul Lui *îl* auziți, nu împietriți inimile voastre ca în întărâtare,

3:16 Căci cine-*s* cei ce, auzind, *L*-au întărâtat? Oare nu toți cei ce au ieșit din Egipt cu Moise?

3:17 Și de care S-a scârbit patruzeci de ani? Nu de cei ce au păcătuit, ale căror carcase au căzut în pustie?

3:18 Cui dar a jurat că nu vor intra în odihna Lui, dacă nu celor ce au fost neascultători?

3:19 Și vedem că nu au putut să intre din cauza necredinței.

CAPITOLUL 4

Odihna lui Dumnezeu

4:1 Să ne fie frică deci, ca nu cumva, fiind lăsată o promisiune de a intra în odihna Lui, să pară vreunul dintre voi că nu o poate obține.

4:2 Căci și *noi* am fost evanghelizați, la fel ca aceia; dar nu *le*- a fost de folos cuvântul vestirii, acelora, ne fiind amestecat cu credință în cei ce au auzit.

4:3 Căci intrăm în odihnă, noi cei care am crezut, după cum a zis, Așa am jurat în urgia Mea, De vor intra în odihna Mea! – deși lucrările de la întemeiera lumii erau făcute.

4:4 Căci a zis undeva despre a șaptea *zi*, astfel, Și S-a odihnit Dumnezeu în ziua a șaptea de toate lucrările Lui.

4:5 Și în acest *pasaj* iarăși, De vor intra în odihna Mea!

4:6 Fiindcă deci rămâne ca unii să intre în odihnă †, și cei ce mai înainte au fost evanghelizați, nu au intrat datorită neascultării,

4:7 din nou o anumită zi *o* confirmă, Astăzi, în David spunând, după așa mult timp, precum a fost spus mai înainte, Astăzi dacă glasul Lui *îl* auziți, nu împietriți inimile voastre.

4:8 Căci dacă lor Iosua odihnă *le*-ar fi dat, n-ar fi vorbit după acestea cu privire la o altă zi.

4:9 Deci rămâne o odihnă de sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

4:10 Căci cel ce a intrat în odihna Lui, și el s-a odihnit de lucrările lui, precum +S-a +odihnit Dumnezeu de ale Lui Însuși.

4:11 Să ne străduim deci să intrăm în această odihnă, ca să nu cadă vreunul în același exemplu de neascultare.

Cuvântul lui Dumnezeu e viu

4:12 Căci viu *este* Cuvântul lui Dumnezeu, și lucrător, și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri, și pătrunzând până la despărțitura atât a sufletului și a duhului, cât și a încheieturilor și a măduvei, și discerne gândurile și reflecțiile inimii.

4:13 Și nu este nicio creatură ascunsă înaintea Lui; ci toate-*s* goale și descoperite *înaintea* ochilor Lui, *în fața* Căruia noi vom da socoteală.

4:14 Având deci un Mare Preot mare, care a străbătut cerurile, (Isus Fiul lui Dumnezeu), să ne ținem cu tărie confirmarea.

4:15 Căci nu avem un Mare Preot *Care* nu poate compătimi † în slăbiciunile noastre, ci unul ispitit în toate după asemănarea *noastră*, în afară de păcat.

4:16 Să ne apropiem deci cu încredere de tronul harului, ca să primim milă, și har să găsim, pentru ca, la momentul oportun, să fim ajutați.

CAPITOLUL 5

5:1 Căci orice mare preot dintre oameni fiind luat, pentru oameni e pus în cele privitoare la Dumnezeu, ca să ofere atât daruri, cât și jertfe pentru păcate;

3:3 † zidește
3:3 † pe ea
3:6 † pricină de laudă, de glorie
3:14 † DBY, GBV: încredere, BOS: starea noastră în El, ABP: suport
4:6 † să intre în ea
4:15 † a suferi împreună cu cineva

5:2 să fie îngăduitor el poate cu cei neștiutori și rătăciți; întrucât și el e cuprins de slăbiciune;

5:3 și pentru aceasta trebuie, precum pentru popor, așa și pentru el însuși să ofere *jertfe* pentru păcate.

5:4 Și nimeni de la sine nu își ia *această* cinste, ci cel care e chemat de Dumnezeu, după cum și Aaron.

5:5 Așa și Hristos, nu El Însuși S-a glorificat ca să devină Mare Preot, ci Cel ce a spus către El, Fiul Meu ești Tu, Eu astăzi Te-am născut.

5:6 După cum și în alt *loc* spune, Tu *ești* preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

5:7 Care în zilele cărnii Lui *a adus* implorări, cât și rugăciuni fierbinți ‡, Aceluia care putea să-L salveze din moarte, cu strigăt tare și lacrimi, oferind *acestea*, și a fost ascultat datorită pietății *Lui*;

5:8 deși era Fiu, a învățat din ce a suferit ascultarea.

5:9 Și fiind făcut desăvârșit, a devenit tuturor celor ascultându-L pricină † de salvare veșnică,

5:10 numit fiind de Dumnezeu, Mare Preot după rânduiala lui Melhisedec.

5:11 Despre care mult ne *e* cuvântul și greu de explicat în vorbire, întrucât leneși † ați devenit la auz †.

5:12 Căci deși ar trebui să fiți învățători, având în vedere timpul †, din nou nevoie aveți să vă fie predat † care *sunt* elementele începutului grăirilor lui Dumnezeu; și ați ajuns să aveți nevoie de lapte, și nu de hrană tare.

5:13 Căci oricine ia parte la lapte, *e* neîncercat în cuvântul dreptății, căci copilaș este.

5:14 Pentru cei desăvârșiți însă, este hrana tare, pentru cei care prin obișnuință † simțurile deprinse *le* au, pentru a deosebi binele, cât și răul.

CAPITOLUL 6

6:1 De aceea, lăsând cuvântul de început al lui Hristos, spre desăvârșire să avansăm, fără ca din nou să punem temelia pocăinței de lucrările moarte, și a credinței în Dumnezeu,

6:2 învățătura despre botezuri, și punerea mâinilor, și învierea morților, și judecata veșnică.

6:3 Și aceasta *o* vom face, dacă va îngădui Dumnezeu.

6:4 Căci e imposibil ca cei o dată luminați, *care* au gustat atât darul ceresc, cât și parteneri s-au făcut Duhului Sfânt,

6:5 și *vorbirea* bună au gustat-*o* – vorbirea lui Dumnezeu, și puterile veacului ce va să vină,

6:6 și care au căzut, iarăși să fie reînnoiți spre pocăință; crucificând pentru ei înșiși pe Fiul lui Dumnezeu, și expunându-L batjocorii.

6:7 Căci pământul care a băut cea peste el adesea venind ploaie, și rodește pășune folositoare pentru aceia de care și este cultivat, are parte de binecuvântare de la Dumnezeu;

6:8 producând însă spini și mărăcini *e* lepădat, și blestemul *îi* stă aproape, al cărui sfârșit *e* spre ardere.

6:9 Suntem convinși însă cu privire la voi, preaiubiților, de *lucruri* mai bune, și *care* țin de salvare, chiar dacă astfel vorbim.

6:10 Căci nu *e* nedrept Dumnezeu, ca să uite lucrarea voastră, și osteneala iubirii pe care ați arătat-*o* în Numele Lui slujind pe cei sfinți, și *îi* slujiți *încă*.

6:11 Dorim însă ca fiecare din voi să arate aceeași râvnă pentru deplina certitudine a speranței până la sfârșit;

6:12 ca nu leneși să deveniți, ci imitatori ai celor care prin credință și îndelungă-răbdare moștenesc promisiunile.

6:13 Căci lui Avraam promițându-*i* Dumnezeu, întrucât pe nimeni nu avea mai mare ca să jure, a jurat în raport cu El Însuși,

6:14 spunând, Cu siguranță, binecuvântând te voi binecuvânta, și înmulțind te voi înmulți.

6:15 Și astfel, având îndelungă-răbdare, a obținut promisiunea.

6:16 Căci de fapt, oamenii în raport cu unul mai mare jură, și toată neînțelegerea lor se sfârșește prin întărirea cu un jurământ.

6:17 În care mai mult dorind Dumnezeu să arate moștenitorilor imuabilitatea promisiunii sfatului Lui, a interpus † un jurământ.

6:18 Ca prin două lucruri imuabile, (în care *e* cu neputință să mintă Dumnezeu), tare mângâiere să avem, *noi* cei care am alergat la adăpost, spre a ține strâns cea pusă înaintea noastră speranță;

6:19 pe care ca o ancoră *o* avem, a sufletului, sigură cât și statornică, și intrând în interiorul perdelei;

6:20 unde ca predecesor pentru noi a intrat Isus, potrivit cu rânduiala lui Melhisedec, Mare Preot devenind în veac.

CAPITOLUL 7

7:1 Căci acest Melhisedec, împărat al Salemului, preot al Dumnezeului cel Preaînalt, care a întâmpinat pe Avraam care se întorcea de la măcelul împăraților, și l-a binecuvântat,

7:2 și căruia zeciuială din toate *i*-a împărțit Avraam, mai întâi în adevăr, fiind interpretat, împărat al dreptății, iar apoi și împărat al Salemului, care este împărat al păcii,

7:3 fără tată, fără mamă, fără genealogie, +ne având nici început al zilelor , nici sfârșit al vieții, fiind asemănat dar cu Fiul lui Dumnezeu, rămâne preot pentru totdeauna.

7:4 Vedeți dar cât de mare *e* acesta, căruia și zeciuială Avraam *i*-a dat din cele mai bune prăzi, *el* patriarhul.

5:7 ‡ oc, Iov 41:3, Evr 5:7; vezi și Mal 3:14
5:9 † cauzator (DEX), autor
5:11 † indolent, prost
5:11 † ακοαίς: auziri, pluralul lui auz
5:12 † adică: având în vedere că a trecut mult timp
5:12 † să fiți învățați
5:14 † practică

6:17 † pus în mijloc

7:5 Și cei, de fapt, dintre fiii lui Levi, preoția primind, poruncă au să ia zeciuială de la popor după lege, adică de la frații lor, deși au ieșit din coapsa lui Avraam.

7:6 El însă ne trăgându-se genealogic dintre ei, a primit zeciuială de la Avraam, și cel având promisiunile a binecuvântat.

7:7 E dincolo însă de orice discuție – cel mai mic de cel mai mare e binecuvântat.

7:8 Și aici de fapt zeciuială primesc oameni muritori, acolo însă unul care a mărturisit că e viu.

7:9 Și cum am spune zicând, prin Avraam chiar și Levi, cel zeciuială primind, dă zeciuială.

7:10 Căci încă în coapsa tatălui era când l-a întâmpinat Melhisedec.

7:11 Dacă de fapt deci, desăvârșirea prin preoția lui Levi ar fi fost, (căci poporul în raport cu ea a primit legea), de ce încă mai *era* nevoie ca potrivit rânduielii lui Melhisedec un alt preot să se ridice, și nu potrivit rânduielii lui Aaron să fie numit?

7:12 Căci fiind transpusă preoția, din necesitate, de asemenea o transpunere a legii a avut loc.

7:13 Căci acela despre care sunt spuse acestea, altei seminții *îi* aparține, din care nimeni nu a dat atenție altarului.

7:14 Căci e evident că din Iuda S-a ridicat Domnul nostru, despre care seminție nimic cu privire la preoție Moise *nu* a spus.

7:15 Și mult mai mult încă evident este, întrucât după asemănarea lui Melhisedec se ridică un alt preot,

7:16 Care nu potrivit legii poruncii de carne a avut loc, ci potrivit puterii vieții nepieritoare.

7:17 Căci mărturisește că, Tu *ești* preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

7:18 Căci în adevăr, o desființare are loc a precedentei porunci, datorită slăbiciunii și inutilității ei.

7:19 Căci nimic nu a desăvârșit legea, fiind o introducere însă a unei mai bune speranțe prin care ne apropiem de Dumnezeu.

7:20 Și *aceasta* potrivit cu *faptul că* în plus, nu fără jurământ;

7:21 căci în adevăr ei fără jurământ erau făcuți preoți; El însă cu jurământ după cum s-a spus pentru El, A jurat Domnul și nu Îi va părea rău, Tu *ești* preot în veac după rânduiala lui Melhisedec.

7:22 În raport cu un mult mai bun legământ a devenit garant Isus.

7:23 Și într-adevăr mulți erau făcuți preoți, datorită morții fiind opriți să dăinuiască.

7:24 El însă datorită dăinuirii Lui în veac, are preoția intransmisibiă.

7:25 Motiv pentru care și să salveze în mod complet poate pe cei apropiindu-se prin El de Dumnezeu, pururea trăind pentru a mijloci pentru ei.

7:26 Căci un astfel Mare Preot ni se potrivea, pios, fără răutate, fără pată, separat de păcătoși, și mai mare decât cerurile făcut;

7:27 Care nu are în fiecare zi nevoie ca marii preoți, mai întâi pentru propriile păcate jertfe să ofere, și apoi pentru ale poporului; căci aceasta a făcut-*o* o dată pentru totdeauna, pe Sine oferindu-Se *jertfă*.

7:28 Căci legea punea mari preoți oameni având slăbiciuni, cuvântul însă cel al jurământului cel de după lege, *pune* un Fiu în veac făcut desăvârșit.

CAPITOLUL 8

8:1 Iar rezultatul obținut din cele spuse *este* că avem un astfel de Mare Preot, Care S-a așezat în dreapta tronului Măreției în ceruri,

8:2 al locurilor sfinte Slujitor, și al cortului cel adevărat, pe care l-a înfipt Domnul, și nu omul.

8:3 Căci orice mare preot pentru a oferi daruri cât și jertfe e pus †. De aceea era necesar să aibă ceva și Acesta, de oferit.

8:4 Căci de fapt, dacă ar fi pe pământ, nici nu ar fi preot, fiind preoții care oferă după lege daruri,

8:5 care *drept* exemplu și umbră servesc celor cerești, așa cum *i* s-a atras atenția lui Moise, când era pe punctul de a termina cortul, Căci vezi, spune, să faci toate după modelul arătat ție în munte.

8:6 Acum însă a obținut o slujbă cu atât mai excelentă, cu cât și este Mijlocitor al unui mai bun legământ, care pe mai bune promisiuni e întemeiat legal.

8:7 Căci dacă acel întâi *legământ* ar fi fost ireproșabil, nu ar mai fi căutat loc pentru un al doilea.

8:8 Căci dezaprobându-i, spune, Iată, zile vin, spune Domnul, și voi împlini în raport cu casa lui Israel și în raport cu casa lui Iuda, un legământ nou.

8:9 Nu potrivit legământului pe care l-am făcut cu părinții lor, în ziua când am apucat Eu *Însumi* mâna lor, pentru a-i scoate din pământul Egiptului; căci ei nu au stăruit în legământul Meu, și Eu i-am neglijat, spune Domnul.

8:10 Ci acesta *e* legământul pe care-l voi încheia cu casa lui Israel după zilele acestea, spune Domnul, dând legile Mele în gândirea lor, și pe inimile lor scriindu- le; și voi fi pentru ei drept Dumnezeu, și ei vor fi pentru Mine drept popor;

8:11 și nicidecum nu vor mai învăța fiecare pe aproapele lui, și fiecare pe fratele lui, spunând, Cunoaște pe Domnul! – căci toți Mă vor cunoaște, de la cel mai mic dintre ei până la cel mai mare dintre ei.

8:12 Căci îndurător voi fi față de nedreptățile lor și față de păcatele lor; și nelegiuirile lor nicidecum nu Mi *le* voi aminti mai mult.

8:13 Când spune, Nou, vechi *l*-a făcut pe cel dintâi. Iar cel învechit și îmbătrânit *e* aproape de pieire.

8:3 † pus în funcția de preot

CAPITOLUL 9

9:1 Avea deci într-adevăr și cel dintâi cort rânduieli pentru serviciu, cât și un loc sfânt pământesc.

9:2 Căci un cort a fost pregătit în întregime, cel dintâi †, în care erau și sfeșnicul și masa, și punerea-înainte a pâinilor, care e chemat Sfânta.

9:3 Iar după cea de-a doua perdea, un cort, numit Sfânta Sfintelor;

9:4 de aur având cădelniță, și arca legământului acoperită peste tot cu aur, în care *era* urna † de aur având mana, și toiagul lui Aaron, care înmugurise, și tablele legământului.

9:5 Iar deasupra lui *erau* heruvimii gloriei umbrind scaunul-îndurării, despre care nu este acum *momentul* să vorbim în detaliu.

9:6 Acestea dar astfel fiind pregătite în întregime, într-adevăr, în cel dintâi cort mereu intră preoții, slujba îndeplinind.

9:7 Dar în al doilea, o dată pe an singur *intră* marele preot, nu fără sânge, pe care-l oferă pentru greșelile proprii și pentru ale poporului.

9:8 Aceasta indicând Duhul Sfânt: Nu era încă arătată, cea către † locurile sfinte cale, atâta vreme cât cel dintâi cort *își* avea starea *lui*.

9:9 Ceea ce *e* o parabolă pentru vremea prezentă, potrivit căruia daruri cât și jertfe sunt oferite, ne putând în raport cu conștiința să desăvârșească pe cei slujind,

9:10 *consistând* numai în mâncăruri și băuturi, și diverse spălări, și rânduieli ale cărnii, impuse până la o vreme de îndreptare.

9:11 Hristos însă a venit ca Mare Preot al bunurilor ce au să fie, printr-un mai mare și mai desăvârșit cort, ne făcut de mână, adică nu din această creație.

9:12 Nu prin sângele țapilor și al viteilor, ci prin propriul sânge a intrat o dată pentru totdeauna în locurile sfinte, o veșnică răscumpărare obținând.

9:13 Căci dacă sângele taurilor și țapilor, și cenușa unei vițele, stropind pe cei întinați, sfințește spre a cărnii curățire,

9:14 cu cât mai mult sângele lui Hristos, (Care prin Duhul veșnic pe Sine S-a oferit fără imperfecțiune lui Dumnezeu), va curăța conștiința voastră de moartele lucrări †, pentru a sluji Dumnezeului cel viu.

9:15 Și de aceea, al unui legământ nou, Mijlocitor este, ca, moartea având loc pentru răscumpărarea de încălcările de sub cel dintâi legământ, promisiunea s-*o* primească cei ce au fost chemați, *promisiunea* veșnicei moșteniri.

9:16 Căci unde *e* un testament, moartea trebuie să intervină a celui care l-a încheiat.

9:17 Căci un testament pe moarte se statornicește, întrucât în niciun moment nu are putere atâta timp cât trăiește cel care l-a încheiat.

9:18 De aceea nici cel dintâi *legământ*, fără sânge *nu* a fost consacrat.

9:19 Căci după ce a rostit fiecare poruncă potrivit legii lui Moise către tot poporul, luând sângele viteilor și țapilor, cu apă și lână stacojie și isop, atât sulul cărții însuși, cât și tot poporul *le*-a stropit,

9:20 spunând, Acesta *e* sângele legământului pe care l-a poruncit către voi Dumnezeu.

9:21 Și cortul, cât și toate ustensilele serviciului, cu sânge la fel *le*-a stropit.

9:22 Și aproape toate în sânge sunt curățite după lege, și fără vărsare de sânge nu se face iertare.

9:23 Trebuia deci în adevăr ca imaginile celor din ceruri cu acestea să fie curățite, iar ele însele, cele cerești, cu mai bune jertfe decât acestea.

9:24 Căci nu în de mână făcute locuri sfinte a intrat Hristosul, ante-tipuri ale adevăratelor, ci în însuși cerul, *pentru ca* acum să Se prezinte în fața lui Dumnezeu pentru noi.

9:25 Nu ca în mod repetat să Se ofere pe Sine, *nu* ca marele preot care intră în locurile sfinte în fiecare an cu sângele altora;

9:26 întrucât ar trebui ca El în mod repetat să sufere de la întemeierea lumii. Acum însă, o singură dată, la completarea veacurilor, pentru deființarea păcatului prin jertfa Lui, S-a arătat.

9:27 Și după cum este rezervat oamenilor o singură dată să moară, iar după aceea *e* judecata,

9:28 așa și Hristosul, o singură dată S-a jertfit pentru ca celor mulți să *le* poarte păcatele, din care o a doua oară, fără păcat Se va arăta celor ce Îl așteapă pentru salvare.

CAPITOLUL 10

10:1 Căci umbra având legea, a bunurilor ce au să fie, ne *fiind* ea însăși imaginea lucrurilor, în fiecare an cu aceleași jertfe pe care le aduc în continuu, niciodată nu poate pe cei ce se apropie să-*i* facă desăvârșiți.

10:2 Altfel nu ar fi încetat să fie aduse? dacă în niciun fel nu ar mai fi avut conștiință de păcate cei slujind o dată curățați?

10:3 Dar în acestea *se face* o amintire a păcatelor în fiecare an.

10:4 Căci e imposibil ca sângele taurilor și țapilor să înlăture păcatele.

10:5 De aceea intrând în lume, spune, Jertfă și ofrandă nu ai vrut, ci un trup Mi-ai pregătit.

10:6 Arderi-de-tot și *jertfe* pentru păcat nu Ți-au plăcut.

10:7 Atunci am zis, Iată, vin, în capitolul cărții este scris despre Mine, *vin* să fac, Dumnezeule, voia Ta.

10:8 Mai sus, spunând că, Jertfă și ofrandă și arderi-de-tot și pentru păcate *jertfe* nu ai vrut, nici nu Ți-au plăcut (care

---

9:2 † adică „prima parte” a cortului, numită „Sfânta”, după care urma a doua parte, cea mai interioară, numită „Sfânta Sfintelor”
9:4 † DEX: Vas de lut sau de bronz cu diverse întrebuințări
9:8 † lit: cea a locurilor sfinte cale
9:14 † faptele moarte

potrivit legii sunt aduse),

10:9 atunci zice, Iată, vin să fac, Dumnezeule, voia Ta. *El* îndepărtează astfel ce este întâi, pentru ca ce este pe a doua poziție să stabilească.

10:10 Prin această voință suntem sfințiți, prin ofranda jertfirii trupului lui Isus Hristos, o dată pentru totdeauna.

10:11 Și în adevăr fiecare preot se ține în fiecare zi slujind, și aducând de multe ori aceleași jertfe, care niciodată nu pot să înlăture păcatele.

10:12 Acesta însă, după ce a adus jertfă o singură pentru păcate, pentru totdeauna S-a așezat la dreapta lui Dumnezeu;

10:13 de acum așteptând până când vor fi puși vrăjmașii Lui ca așternut al picioarelor Lui.

10:14 Căci printr-o singură ofrandă a desăvârșit pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.

10:15 Dar ne mărturisește și Duhul Sfânt, căci după ce spune mai dinainte,

10:16 Acesta *e* legământul pe care-l voi încheia cu ei după zilele acestea, spune Domnul, punând legile Mele pe inimile lor; și pe gândurile lor le voi înscrie;

10:17 și păcatele lor și nelegiuirile lor nicidecum nu Mi *le* voi mai aminti.

10:18 Unde însă *e* iertare a acestora, nu mai *e* ofrandă pentru păcat.

10:19 Având deci, fraților, îndrăzneală pentru a intra *în* locurile sfinte prin sângele lui Isus,

10:20 Care a consacrat pentru noi o cale proaspătă † și vie, prin perdea, adică, carnea Lui;

10:21 și *având* un Preot Mare peste casa lui Dumnezeu,

10:22 să ne apropiem cu o inimă adevărată, în siguranța deplină a credinței, +cu inimile curățite prin stropire de o conștiință răufăcătoare, și fiind îmbăiat trupul *nostru* cu apă curată.

10:23 Să ținem tare confirmarea speranței inflexibile, căci credincios *e* Cel ce a promis.

10:24 Și să luăm seama unii la alții pentru a *ne* incita la iubire și la bune lucrări,

10:25 ne abandonând propria noastră strângere-laolaltă așa cum obișnuiesc unii, ci îndemnându-ne *unii pe alții*, și *aceasta* cu atât mai mult cu cât vedeți că se apropie ziua.

10:26 Căci dacă în mod voit păcătuim noi, după ce am primit cunoștința deplină a adevărului, nu mai rămâne pentru păcate *nicio* jertfă,

10:27 ci o anumită așteptare înfricoșătoare a judecății, și a focului văpaie gata să mistuie pe împotrivitori.

10:28 Oricine nesocotește legea lui Moise, fără nicio milă, pe *mărturia* a doi sau trei martori moare †.

10:29 De cât gândiți mai rea pedeapsă va fi vrednic cel care pe Fiul lui Dumnezeu *L*-a călcat în picioare, și sângele legământului *ca pe un lucru* obișnuit † *l*-a socotit, în care a fost sfințit, și pe Duhul harului *l*-a insultat.

10:30 Căci *Îl* cunoaștem pe Cel ce a zis, A Mea *e* răzbunarea, Eu voi răsplăti, spune Domnul. Și iarăși, Domnul va judeca pe poporul Lui.

10:31 Înfricoșător *e* să cazi între mâinile Dumnezeului cel viu.

10:32 Amintiți-vă însă de zilele de dinainte, în care, după ce ați fost luminați, o mare luptă de suferințe ați răbdat;

10:33 aceasta în adevăr în batjocuri, cât și în necazuri, fiind expuși priveliștii publice; prin aceasta însă, părtași celor ce astfel au fost tratați ați devenit.

10:34 Căci și în lanțurile mele ați compătimit; și răpirea bunurilor voastre cu bucurie ați primit-*o*, cunoscând că aveți pentru voi înșivă o mai bună avere în ceruri, și care rămâne.

10:35 Nu lepădați deci încrederea voastră, care are o răsplătire mare.

10:36 Căci de răbdare aveți nevoie, ca voia lui Dumnezeu făcând, să primiți promisiunea.

10:37 Căci încă un mic puțin-puțin, *și* Cel ce vine va veni, și nu va întârzia.

10:38 Dar cel drept din credință va trăi, și dacă dă înapoi, nu găsește plăcere sufletul Meu în el.

10:39 Noi însă nu suntem cei ce dau înapoi spre pieire, ci ai credinței spre obținerea vieții.

CAPITOLUL 11

11:1 Este dar credința, substratul † celor sperate, probarea veridicității lucrurilor ne văzute.

11:2 Căci prin aceasta au primit mărturie cei din vechime.

11:3 Prin credință înțelegem că au fost făcute gata veacurile prin vorbirea lui Dumnezeu, astfel că nu din cele aparente † devin ‡ cele ‡ nevăzute.

11:4 Prin credință, o mai bună jertfă, Abel decât Cain a adus lui Dumnezeu, prin care a primit mărturie că este drept, Dumnezeu mărturisind cu privire la darurile lui †; și prin ea, mort fiind, încă vorbește.

11:5 Prin credință Enoh a fost mutat ca să nu vadă moartea, și nu a fost găsit, fiindcă l-a mutat Dumnezeu; căci înaintea mutării lui primise mărturie că este bine-plăcut lui Dumnezeu.

11:6 Dar fără † credință *e* cu neputință să fim bine-plăcuți; căci să creadă trebuie cel ce se apropie de Dumnezeu, *să creadă* că *El* este; și *că* celor ce Îl caută, răsplătitor *li* se face.

11:7 Prin credință, fiind divin înștiințat Noe, cu privire la cele nu încă văzute, temându-se cu evlavie a pregătit în întregime

---

10:20 † recentă
10:28 † e omorât

10:29 † profan
11:1 † ipostaza, substanța
11:3 † lucrurile aparente
11:3 ‡ se petrec
11:3 ‡ lucrurile
11:4 † ale lui Abel
11:6 † În afară de

† arca pentru salvarea casei lui; prin care a condamnat lumea, și celei potrivit credinței dreptăți †, a devenit moștenitor.

11:8 Prin credință, chemat fiind Avraam, a ascultat pentru a pleca spre locul pe care urma să-*l* primească spre moștenire; și a plecat ne având cunoștință unde merge.

11:9 Prin credință a locuit ca străin în pământul † promisiunii, ca un străin, în corturi locuind cu Isaac și Iacov, cei împreună-moștenitori ai aceleiași promisiuni.

11:10 Căci aștepta cetatea având temelii, al cărei artizan și meșter *e* Dumnezeu.

11:11 Prin credință și Sara însăși, putere pentru întemeierea posterității † a primit, și dincolo de vremea maturității a dat naștere, întrucât credincios *L*-a socotit pe Cel ce promisese.

11:12 De aceea și dintr-unul singur au fost născuți, și acestea ca dintr-unul aproape mort, la fel ca stelele cerului în multitudine †, și precum nisipul de pe marginea mării, fără număr.

11:13 Potrivit credinței au murit aceștia toți, ne primind cele promise, ci de la distanță acestea văzându-*le*, și fiind convinși, și salutându-*le*, și confirmând că străini și pribegi sunt pe pământ.

11:14 Căci cei ce unele ca acestea vorbesc, arată că o patrie caută.

11:15 Și dacă într-adevăr, aceștia ar fi avut-*o* în minte *pe cea* de unde ieșiseră, ar fi avut vreme † să se întoarcă.

11:16 Acum însă una mai bună doresc *ei*, adică cerească. De aceea nu Se rușinează de ei Dumnezeu, Dumnezeul lor să fie chemat; căci a pregătit pentru ei o cetate.

11:17 Prin credință a oferit Avraam pe Isaac, fiind încercat, și pe unicul-născut *l*-a oferit, *el* care promisiunile *le* primise,

11:18 despre care fusese spus că, În Isaac îți va fi chemată o posteritate †;

11:19 socotind că și din moarte să învieze putea Dumnezeu; de unde îl și, în parabolă, primi.

11:20 Prin credință cu privire la cele ce aveau să fie a binecuvântat Isaac pe Iacov și pe Esau.

11:21 Prin credință Iacov murind, pe fiecare din fiii lui Iosif, *i*-a binecuvântat, și s-a închinat pe vârful toiagului lui.

11:22 Prin credință Iosif sfârșindu-se, despre exodul fiilor lui Israel a făcut mențiune, și despre oasele lui a dat porunci.

11:23 Prin credință Moise când a fost născut, a fost ascuns trei luni de părinții lui, fiindcă văzuseră că era frumos copilașul; și nu le-a fost frică de edictul împăratului.

11:24 Prin credință Moise mare devenind, a renegat † să fie chemat fiul fiicei lui faraon,

---

11:7 † a construit
11:7 † dreptății potrivit credinței
11:9 † țara
11:11 † sămânței
11:12 † DEX: număr mare
11:15 † ocazie
11:18 † sămânță
11:24 † s-a lepădat

11:25 Mai degrabă alegând să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât pentru un timp să aibă ale păcatului delicii;

11:26 mai mare bogăție socotind, decât cele din Egipt tezaure, batjocura lui Hristos; căci privea țintă spre răsplătire.

11:27 Prin credință a părăsit Egiptul, ne fiindu-i frică de mânia împăratului; căci el, pe Cel nevăzut ca văzându-*L*, a perseverat.

11:28 Prin credință a făcut † paștele și stropirea sângelui, ca nu *cumva* nimicitorul întâilor-născuți să se atingă de ei.

11:29 Prin credință au traversat Marea Roșie, ca pe uscat, pe care încercând s-*o* ia *și* egiptenii au fost înghițiți.

11:30 Prin credință zidurile Ierihonului au căzut, după ce au fost înconjurate timp de șapte zile.

11:31 Prin credință Rahav prostituata nu *a fost* nimicită împreună cu cei neascultători; primind pe spioni cu pace.

11:32 Și ce voi mai spune? Căci scurt mi-ar fi al descrierii timp, cu privire la Ghedeon, Barac, cât și Samson și Iefta, David, cât și Samuel, și profeții,

11:33 care prin credință au cucerit împărății, au lucrat dreptatea, au obținut promisiuni, au închis gurile leilor,

11:34 au stins puterea focului, au scăpat gurilor † sabiei, puternici au fost făcuți din slabi, au devenit tari în războaie, au pus la pământ taberele oștirilor străinilor.

11:35 Au primit femeile prin înviere pe morții lor, iar alții torturați au fost, ne acceptând să fie răscumpărați, ca o mai bună înviere să obțină.

11:36 Iar alții, batjocurile și biciuirile încercării *le*-au primit, ba încă lanțuri și închisoare.

11:37 Au fost lapidați, tăiați cu fierăstrăul, puși la încercare, prin omorârea cu sabia uciși, rătăcind în cojoace, în caprine piei, lipsiți fiind, necăjiți, maltratați,

11:38 *ei* de care nu era demnă lumea, în pustiuri rătăcind, și *în* munți, și *în* peșteri, și *în* crăpăturile pământului.

11:39 Și aceștia toți, primind mărturie prin credință, nu au primit promisiunea.

11:40 Dumnezeu pentru noi ceva mai bun prevăzând, ca nu separați de noi să ajungă *ei* la desăvârșire.

CAPITOLUL 12

12:1 În consecință și noi având un așa mare nor de martori înconjurându-ne, orice povară lepădând, și păcatul care ne înfășoară așa de ușor, cu răbdare să alergăm cea pusă înaintea noastră alergare,

12:2 privind țintă către Cel *fiind* al credinței Conducător și Desăvârșitor, Isus, Care pentru cea pusă înaintea Lui bucurie, a îndurat crucea, rușinea disprețuind-*o*, și la dreapta tronului lui Dumnezeu S-a așezat.

12:3 Gândiți-vă bine dar la Cel care a răbdat o așa de mare ceartă de la păcătoși împotriva Lui, ca să nu cedați obosind în sufletele voastre descurajându-vă.

11:28 † a ținut
11:34 † tăișurilor

12:4 *Voi* nu încă ați rezistat până la sânge împotriva păcatului luptându-vă;

12:5 și ați uitat de tot îndemnul pe care vouă, ca unor fii, *îl* adresează, Fiul Meu, nu disprețui instrucția † Domnului, nici nu te descuraja când de El ești mustrat.

12:6 Căci pe acela pe care-l iubește Domnul *îl* instruiește †, și biciuiește pe orice fiu pe care-l primește.

12:7 Dacă instrucția † *o* îndurați, ca unor fii v-*o* oferă Dumnezeu; întrucât care este fiul pe care nu-*l* instruiește † tatăl?

12:8 Dacă însă scutiți sunteți de instrucție †, căreia părtași sunt făcuți toți, atunci neligitimi sunteți și nu fii *adevărați*.

12:9 Iar dacă în adevăr pe trupeștii noștri părinți *îi* aveam educatori, și *îi* respectam †, nu cu mult mai mult ne vom supune Tatălui duhurilor, și vom trăi?

12:10 Căci de fapt ei pentru puține zile, după cum socoteau ei *bine ne* instruiau †, El însă pentru folosul *nostru*, ca să luăm parte la sfințenia Lui.

12:11 Căci orice instrucție † la început, nu pare bucurie să fie, ci întristare; după aceea însă, rodul pașnic al dreptății +îl dă celor care prin ea au fost exersați.

12:12 De aceea slăbitele mâini și schilozii ‡ genunchi, ridicați-*i* din nou †.

12:13 Și piste † drepte faceți cu picioarele voastre, ca nu cumva cel șchiop să se abată, ci să fie vindecat mai degrabă.

12:14 Pacea urmăriți-*o* cu toți, și sfințirea, fără de care nimeni nu va vedea pe Dumnezeu.

12:15 Veghind cu luare aminte ca nu cumva vreunul să fie lipsit de harul lui Dumnezeu; ca nu cumva vreo rădăcină de amărăciune în sus încolțind să fie tulburare și prin aceasta să fie întinați mulți;

12:16 ca nu cumva *să fie* vreun curvar sau lumesc ca Esau, care pentru o singură mâncare *și*-a vândut dreptul lui de întâi născut.

12:17 Căci știți bine că, de asemenea, după aceea dorind să moștenească binecuvântarea, a fost respins; căci pentru pocăință loc nu a găsit, deși cu lacrimi a căutat-o.

12:18 Căci nu v-ați apropiat de pipăibilul munte, și arzând în foc, și negură, și întuneric, și furtună,

12:19 și al trâmbițelor răsunet, și glasul vorbelor, pe care cei ce *le*-au auzit s-au rugat să nu li se mai adauge cuvânt.

12:20 Căci nu suportau distincția *ce spunea*, Și o fiară dacă s-ar atinge de munte, să fie lapidată, sau cu săgeata să se tragă din arc.

12:21 Și așa de înfricoșător era ceea ce se vedea, *că* Moise a zis, Înfricoșat sunt și tremur.

12:22 Dar voi v-ați apropiat de muntele Sionului, și de cetatea Dumnezeului cel viu, de Ierusalimul ceresc, și de miriadele de îngeri,

12:23 de strângerea de sărbătoare publică, și de adunarea celor întâi-născuți *care* în ceruri sunt înregistrați †, și de Dumnezeu Judecătorul tuturor, și de duhurile celor drepți făcuți desăvârșiți,

12:24 și de al legământului cel nou Mediator, Isus, și de sângele stropirii, *care* mai bine vorbește decât cel al lui Abel.

12:25 Luați seama să nu respingeți pe Cel ce vorbește; căci dacă aceia nu au scăpat respingând pe Cel ce pe pământ rostea cuvinte divine, cu mult mai mult noi cei ce ne îndepărtăm, de Cel din ceruri

12:26 al Cărui glas pământul *l*-a clătinat atunci; acum însă a promis, spunând, Încă o dată Eu voi cutremura nu numai pământul, ci și cerul.

12:27 Iar acest, Încă o dată, înseamnă a celor clătinate transpunere, ca fiind făcute, pentru ca să rămână cele ne clătinate.

12:28 De aceea, o împărăție de neclintit primind, să păstrăm harul prin care să slujim bine-plăcut lui Dumnezeu, cu respect și pietate.

12:29 Căci de asemenea, Dumnezeul nostru *e* un foc mistuitor.

CAPITOLUL 13

13:1 Iubirea frățească să rămână.

13:2 Ospitalitatea să nu fie uitată! Căci prin aceasta, fără să știe unii au găzduit pe îngeri.

13:3 Amintiți-vă de deținuți, ca și cum *ați fi* împreună-legați *cu ei*, de cei maltratați, ca și cum și voi ați fi în trup.

13:4 Onorată *să fie* căsătoria în toate, și patul marital neîntinat; dar pe curvari și pe adulteri *îi* va judeca Dumnezeu.

13:5 Fără iubire de bani *să vă fie* conduita, mulțumindu-vă cu cele pe care le aveți astăzi; căci El Însuși a zis, Nicidecum nu te voi lăsa, nici nu, nicidecum, nu te voi părăsi.

13:6 Astfel că, cu îndrăzneală noi să spunem, Domnul îmi *e* ajutorul, și nu mă voi înfricoșa! Ce îmi va face omul?

13:7 Amintiți-vă de fruntașii † voștri, care v-au vorbit Cuvântul lui Dumnezeu; cărora, privind cu atenție rezultatul † conduitei *lor*, imitați-*le* credința.

13:8 Isus Hristos, ieri și azi *e* Același, și în veci.

13:9 De învățături diferite și străine să nu vă lăsați antrenați; căci e bine ca prin har să fie stabilizată și întărită inima, nu cu mâncăruri, în care nu au avut folos cei umblând *în ele*.

13:10 Noi avem un altar din care să mănânce nu au dreptul cei ce cortul *îl* slujesc.

12:5 † disciplina
12:6 † corectează
12:7 † disciplina
12:7 † corectează
12:8 † disciplină
12:9 † ne întorceam către ei, acordându-le atenție
12:10 † corecteau
12:11 † disciplină
12:12 ‡ 1 oc, Gen 4:15
12:12 † 6 oc, 2Sa 7:13
12:13 † făgașuri

12:23 † înscriși
13:7 † liderii, cei ce prezidează
13:7 † concluzia, sfârșitul

13:11 Căci acelora cărora le e adus – de animale – sângele pentru păcat în locurile sfinte prin marele preot, acestora, trupurile *le* sunt arse afară din tabără.

13:12 De aceea și Isus, ca să sfințească, prin propriul Lui sânge, pe popor, în afara porții a suferit.

13:13 De aceea să ieșim către El afară din tabără batjocura Lui purtând.

13:14 Căci nu avem aici *o* stătătoare cetate, ci +o căutăm cu ardoare pe cea ce va să fie.

13:15 Prin El deci să aducem o jertfă de laudă întotdeauna lui Dumnezeu, adică, rodul buzelor confirmând Numele Lui.

13:16 Iar binefacerea și părtășia bunurilor *voastre*, să nu *le* uitați; căci astfel de jertfe sunt bine plăcute lui Dumnezeu.

13:17 Ascultați de fruntașii voștri, și fiți supuși, căci ei veghează asupra sufletelor voastre, ca *unii* socoteală dând, astfel încât *ei* cu bucurie aceasta să *o* facă, și nu suspinând, căci v-ar fi nefolositor aceasta.

13:18 Rugați-vă pentru noi. Căci suntem încredințați că o bună conștiință avem, în toate bine dorind să ne purtăm.

13:19 Mult mai mult dar vă îndemn aceasta să *o* faceți, ca mai curând să vă fiu dat înapoi.

13:20 Iar Dumnezeul păcii, Care a adus înapoi dintre morți pe Păstorul oilor Cel mare, în sângele legământului veșnic, Domnul nostru Isus Hristos,

13:21 pe deplin gata să vă facă să fiți în orice lucrare bună, pentru a face voia Lui; făcând în voi ce e bine-plăcut înaintea Lui, prin Isus Hristos, a Căruia *să fie* gloria pentru vecii vecilor. Amin.

13:22 Vă îndemn însă fraților să suportați cuvântul de îndemn; căci de asemenea, pe scurt v-am scris.

13:23 Să știți că fratele Timotei a fost eliberat, cu care, dacă mai curând va veni, vă voi vedea.

13:24 Îmbrățișați pe toți fruntașii voștrii, și pe toți cei sfinți. Vă îmbrățișează cei din Italia.

13:25 Harul *să fie* cu voi toți. Amin.